

EXTINDEREA VIEȚII UMANE ȘI SUPERLONGEVITATEA: CÂTEVA APRECIERI ASUPRA CONCEPTELOR DE „ANTI-AGING” ȘI DE „EUTANASIERE A MORTII” ALE IDEOLOGIEI TRANSUMANISTE

Pr. lect. univ. dr. Oliviu-Petru BOTOI
Facultatea de Teologie Ortodoxă,
Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
Drd. Eugen BĂRĂIAN
Școala Doctorală de Teologie Ortodoxă,
Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia

<https://doi.org/10.47433/tv.cn9-12.100>

Abstract

Death, and more broadly finitude and mortality, has been a perennial religious preoccupation, a universal yet anxious attribute of the human condition that has necessitated a salvific response. According to the transhumanist view, the salutary response to this dire situation is to wage a medical and technological war against aging and death. In the present study, the considerable extension of life advocated by transhumanists, the anti-aging interventions proposed by a controversial branch of the life sciences called biomedical gerontology, and the transhumanist effort to eliminate death from the horizon of human consciousness are analyzed. Finally, we show that death acquires its full meaning only in the Christian understanding.

Keywords: transhumanism, human enhancement, anti-aging, super-longevity

Introducere

Moartea și, mai larg, finitudinea și mortalitatea au fost o preocupare religioasă perenă, un atribut universal, dar plin de anxietate, al condiției umane, care a determinat necesitatea unui răspuns salvator așteptat din toate domeniile cunoașterii. Aceste răspunsuri au variat de la resemnare indiferentă la luptă disperată. Pe de o parte, presocraticii împărtășesc cu Nietzsche un *amor fati* („dragoste de soartă”)¹, care îi

¹ Friedrich NIETZSCHE, *Zur Genealogie der Moral / Genealogia moralei*, traducere de Janina Ianoși și Horia Stanca, prefață de Ion Ianoși, Ed. Contemporanul, 2016.